

תהי שנת ניצחון

דיים מצריימה לשכור בר פוליטי. הם נופלים היישר לתוך מלעותותיו של תימסח היאור הערמומי.

הריכוך ושטיפת המח בתקשורת היו הדבר המאסיבי ביותר שהארץ ידעה מזה שנים רבות. היו אזהרות כי כלי תהליך מדיני הממ" שלה תתפרק. יוזמת מובארכ תוארה כסיכוי הסטורי חר'פעמי. מדינת ישראל הוזהרה שוב ושוב לא להחמיץ את ההזדמנות ההסטורית. קלישאות שחוקות הוצאו מהנפטאלין. הוכיח רה ההחמצה ההסטורית של האופציה הירדנית, ניה, כאשר מדינת ישראל דחתה את הסכם לונדון. כל זה בלי להביא בחשבון את ההתי פתחיות שחלו מאז. בגל הטרורף הסוחף את מדינות האיסלאם כזו אחר זו, הגיע עתה תורה של ירדן להשתגע. אלמלא החמצנת את האופציה הירדנית היה לנו עכשיו עסק עם חייליו המשוגעים של חוסיין ליד פתחתקווה וכפר סבא במקום על הגדה המזרחית של הירדן.

והיה האיום המעניין מכולם: אם לא יהיה תהליך מדיני תהיה התפוצצות ב"שטחים". בעניין התפוצצות זו שכלי תקשורת מתורדר כיס הפחידו בה את הציבור, התרחש הדבר הכי מאלף בקשר לקנוניה החושפנית של עשר הנקודות. בזמן שהזוימה נרקמה במסתי רים היתה רגיעה בתהליך המדיני שעל פני השטח עד כרי כך שהציבור היהודי והערבי בארץ וכן עיתונאים ופוליטיקאים שלא היו בעניינים חשבו באמת ובתמים שהתהליך הדי מדיני נעצר. והנה דווקא באותה עת, כאשר לא היה לכאורה תהליך מדיני, דווקא אז במקום שמתחולל התפוצצות קרה ההפך: הדי פעילות החבלנית המאורגנת פחתה באופן משמעותי. במסכ"ל אמרו אז שהאינתיפאדה דועמת.

נשמת אפה של האינתיפאדה היא תקוות הפלשתינים להפיק ממנה תועלת מדינית. דבר זה ניתן רק במסגרת התהליך המדיני. מסתבר שדווקא תהליך מדיני מואץ מעודד את הפלשתינים ומפחית רוח חיים באינתיפאדה: זו, ככל הנראה, הסיבה לקורילאציה המפתיעה שבין האטה בתהליך המדיני ובין הפחתת עוצמתה של האינתיפאדה.

סיבה נוספת לרגיעה יחסית באינתיפאדה באותה תקופה נושאת אופי כללי יותר. משני מקורות העוצמה הטאקטית של האינתיפאדה, האבק ומצלמת הטלוויזיה, המצלמה התעייפה ונסוגה מהחזית. תקשורת מודרנית בנוייה על זרם בלתי פוסק של נושאים מתחלפים. עם כל התענוג לצלם יהודים עושים מעשי זוועה, אף עורך חדשות ברשת שידור כלשהי אינו יכול להרשות לעצמו להישאר תקוע יותר מדי זמן בנושא אחד. האינתיפאדה נפלה סוף סוף קורבן לקצב החיים המודרניים. היא התי חילה לשעמם את העולם.

ייתכן שהיינו כבר זוכים היום לשמוע את חירחורי הגטיסה האחרונים של האינתיפאדה. ה"ה פרס ורביץ הצילו אותה. הסטופ התקי שורתי שהם יצרו בכירות העולם סביב תוכי נית מובארכ החזיר אל האינתיפאדה את העיי תונאים ואת הפוליטיקאים. קשה להבין את התזוית ששני האנשים האלה אחוזים בה כשי הם משרתים את האינטרסים הזרים והעוינים העומדים מאחורי תוכנית עשר הנקודות.

ישנם מחקרים בהם מובעת הדיעה כי השור אה לא היתה ללא מימוש של יצר הרס עצמי שפיעם ביהודי הגולה. מפלגת העבודה המיני צגת בישראל את המשכה האינרטי של הפאי תולוגיה הגלותית, מייצגת כפי הנראה גם את כוחות ההרס העצמי.

אשר על כן, בפרוס שנת תש"ן, אל נאחל לעצמנו איחולי אחרות שאכלוניים. תהי שנת תש"ן שנת עימות פוליטי וניצחון פוליטי מכי ריע של כוחות התחייה היהודית על כוחות ההרס העצמי.

מרדכי הורוביץ

מזימת עשר הנקודות של מובארכ התבשר לה כמסתרים לפחות חודשים לפני שפרצה החוצה. הצעד הגלוי הראשון ככיוון ייחומה של התוכנית התפוצץ בכותרות עם ביקורו הפתאומי והמזור של אוסאמה אל-בנו בישראל בו הציג את תיווכה של מצרים במו"מ שלולם בין ישראל והפלשתינים.

משהו כמו תוכנית מובארכ נעשה נחוצ לאחור שהתברר כי פלאטרו, שגריר ארה"ב בתוניס שניהל בשמה את המו"מ עם אש"ף, לא הצליח להזיז את ערפאת מעמדתיו אפי לו במילימטר אחד. ארה"ב נקלעה לבעייה. אי אפשר לבוא לישראל ולומר: ערפאת לא ויתר על כלום אז אולי תוותרו אתם. מכאן נוצר הצורך במסגרתהייתוסות חדשה שתאמץ עמדות פתיחה כאלה שתאפשרנה לאש"ף להגיע, כביכול תוך כרי וויתורים ונסיגה, אל אותן העמדות הקיצוניות שהוא נקט במו"מ עם פלאטרו. כך נולדה תוכנית מובארכ.

כשלב הבא ארה"ב הכניסה בסדר העניין את מפלגת העבודה הישראלית. מנהיגיה של מפלגה זו הצטרפו בהתלהבות למוזימה, בעצה אחת עם שונאי ישראל המובהקים ביותר, מדי חורי גבו של עם ישראל ושל הממשלה שבה הם יושבים. הם לא הפתיעו איש. הם נהגו כך לעתים קרובות בעבר.

את שר הביטחון יצחק רבין תוכנית מובארכ רכ הכניסה לדילמה קשה: אם לא יצטרף לירד ומה הריהו ממרה את פי האמריקאים, דבר שלא יעלה בדעתם של מנהיגי מפלגת העבר דה שדומה כי יש להם בנשמה מין כימיקאל מיוחד ההופך צרון אמריקאי באופן אוטומאטי למציאות פוליטית בישראל. מאידך — אם יצטרף ליוזמה הוא עלול לשכשך את יחסיו עם ראש הממשלה החשובים לו ביותר בשלב זה. לבסוף — מסורת ארוכה של שתדלנייעיירה התממשה בנפשו החצוייה של שר הביטחון. קול אדוניו גבר על ההיסוס. באמצע ספטמבר הכריזו כותרות ענק: "רבין ייצא למצרים". בכך הצטרף שר הביטחון לשורה ארוכה של שרים, מנהיגים, רבנים וגדולים בתורה היהודי

193

לפי דיווחי צה"ל והמישטרה נרצחו בשבוע שנעל את תשמי"ט 5 ערבים בידי בני עמם. פסירת "דיעה אחרת" מראה כי מאז תחילת מאורעות האלימות הערבית ב"9.12.87 קטל הטרור 193 איש ואישה, ערבים ויהודים, לפי הפירוט הבא:

- 148 ערבים נקרו, נורו ונשרפו על ידי אחיהם.
- 45 יהודים נרצחו.
- 1 חייל ישראל נעדר.

מאיר ליפשיץ

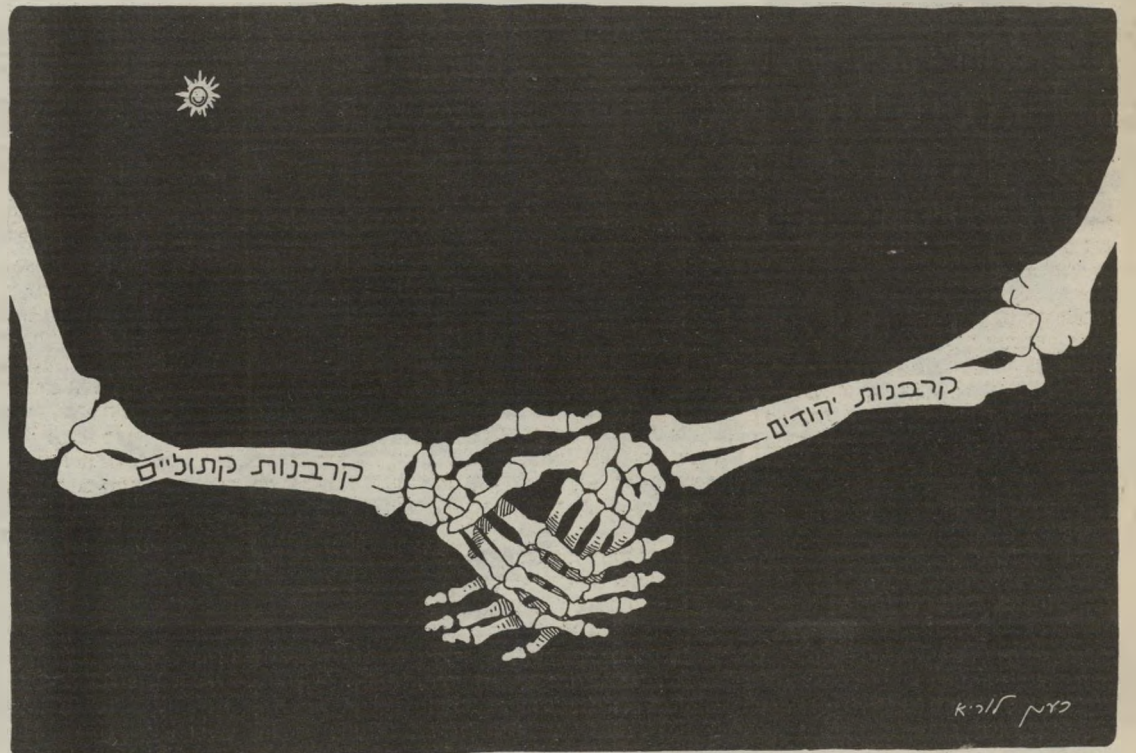
אין כל צורך בהצצה לכיוון לוח השנה העברי על מנת לקבוע בוודאות כי אנו נמצאים בעיצומה של תקופת "הימים הנוראים". אין גם סיבה נראית לעין לטפח אמונה בסיומ מהיר של "הזמן השחור" תוך פרק זמן סביר, או לחלופין, באמצעות סטריזס כדוגמת "יום הכיפורים" לפי מיטב המסורת היהודית. הפעם אנו צפויים למשבר הולך ומתמשך, הולך ומתגבר. הקטסטרופה הנוכחית בכל תחומי החיים החיונים תיראה בעתיד הקרוב כמשחק ילדים תמים. עוד נתגעגע לאסונות של תשמי"ט כאשר יפלו עלינו מכות הגורל מתוצרת תש"ן. לאופטימיות זהירה זו יש על מה לסמוך: העובדה כי העדר הישראלי אדיש ואטום, משלימה את תמונת המציאות בו הוא אוכל את הקש מידי צמרת המנהיגות.

וכך נזכה א"ה, מחר, יום ה', לחזות בסצינה נוספת במחזה. שוב יעלו 12 שרים בכירים לעיר הקודש לצורך ישיבה קריטית של הקאבינט. על הפרק תעמוד שאלת נקודות מובארכ (מתוצרת ארה"ב, לפי דרישת אש"ף, בהשראת המערך). על סדר היום תוצב בעצם הבעיה שמטרידה יותר מכל את משתפי הפעולה להמשך קיום הממשלה — איך אוכלים את העוגה המקולקלת בלי לפגום בשלמותה וללא קבלת כאב בטן.

ושלא תהיה לאיש אשליה, הם ימצאו את הנוסחה. לאמריקאים היה די זמן כדי להעביר רעיונות והצעות, דרישות פתינות ולחצים, מוויינגטון לירושלים. בלישכת שמיר עבדו פקידים ועוזרים על מנת להעניק לבוס את קצה החוט שימנע את פירוק תבילת האחדות. גם במפלגת העבודה לא משתגעים על המחשבה לרוץ עתה לבחירה חדשה.

אז עכשיו כבר אפשר להירגע, הממשלה הזאת תמשיך בדרכה. שום מוקש אידיאלי לא יעצור את תנופת ההרס העצמי. באופן עדין לא רואים את העילה הבטחונית שתבלום את הנפילה החופשית. כשאירות החברותא המזויפת שולטת בכיפה, אפילו עסקנים זוטרים כדוגמת הרב דרעי וזבולון המר יספיקו כרגע לשמש כדבק מגע. נשארת רק שאלה אחת פתוחה — אם כל כך טוב לנו ולחם, אז איך זה שבעצם כל כך רע?

רענן לוריא מדבר:

דטנט באושוויץ